

DŽEJMS PATERSON

**DVOSTRUKA
PREVARA**

Prevela
Milica Cvetković

■ Laguna ■

Naslov originala

James Patterson
DOUBLE CROSS

Copyright © 2007 by James Patterson
This edition published by arrangement with Little, Brown
and Company, New York, New York, USA.
All rights reserved.

Translation copyright © 2014 za srpsko izdanje, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Kajlu Kregu, *pravom* Kajlu,
jednom od najpreciznijih strelaca i dobrom prijatelju

Prolog

U TVOJU ČAST

Jedan

KADA MU JE, U ALEKSANDRIJI u Virdžiniji, zvanično izrečena kazna za jedanaest poznatih ubistava, bivši agent FBI-ja i ubica po šablonu Kajl Kreg, poznat i po nadimku Veliki Mozak, izložen je prekoru i poniženju kojem ga je podvrgla Nina Vulf, okružni sudija. Tako je bar on doživeo njenu grdnju, shvatio ju je vrlo lično i primio k srcu.

„Gospodine Kreg, prema svim kriterijumima koji su mi poznati, vi ste najopakije ljudsko biće koje se pojavilo preda mnom u ovoj sudnici, a dolazilo je toliko njih dostojnih prezira...“

Kreg ju je prekinuo: „Mnogo vam hvala, gospođo sudijo. Počastvovan sam vašim ljubaznim i, ubeđen sam, brižljivo smišljenim rečima. Ko ne bi bio zadovoljan kad je u nečemu najbolji? Slobodno nastavite. Ovo je muzika za moje uši.“

Sudija Vulf je mirno klimnula glavom, pa produžila kao da Kreg nije progovorio ni reči.

„Kao obeštećenje za ta neopisiva ubistva i ponovljene činove mučenja, osuđujem vas na smrt. Dok se presuda ne izvrši, ostatak života ćete provesti u supermaksimalno

sigurnom zatvoru. Čim stignete tamo, odvojiće vas od svih dodira s ljudima kakvi su većini nas poznati. Nikad više nećete videti sunce. Sklanjajte mi ga s očiju!“

„Vrlo dramatično“, doviknuo je Kajl Kreg sudiji Vulf dok su ga izvodili iz sudnice. „Ali neće tako biti. Upravo ste sebi potpisali smrtnu presudu.

Videću ja sunce, a videću i vas, sudijo Vulf. U to se možete kladiti. Videću ponovo i Aleksa Krosa. Sigurno ću videti Aleksa Krosa. I njegovu divnu porodicu. Imate moju reč, moje svečano obećanje pred svim ovim svedocima, ovom jadnom publikom, ovim tragačima za uzbuđenjem i novinskim hijenama, i svima ostalima koji su me danas počastvovali svojim prisustvom. *Niste još videli sve od Kajla Krega.*“

U publici, među „tragačima za uzbuđenjem i novinskim hijenama“, bio je i Aleks Kros. Slušao je prazne pretnje svog nekadašnjeg prijatelja. Ipak se ponadao da je federalni zatvor u Florensu siguran kao što bi trebalo da bude.

Dva

ČETIRI GODINE KASNIJE, Kajl Kreg je i dalje bio zatvoren, ili je možda bolje reći *ugušen*, u zatvoru s maksimalnim obezbeđenjem u Florensu u Koloradu, oko sto šezdeset kilometara od Denvera. Sve to vreme nije video sunca. Uglavnom je bio odsečen od kontakta s ljudima. Gnev mu je rastao i rasplamsavao se, toliko da je strašno čak i pomisliti na to.

Ostali zatvorenici – među kojima su bili Ted Kačinski, poznat kao Unabomber, Teri Nikols, jedan od zaverenika iz Oklahoma Sitija, kao i Al Kaidini teroristi Ričard Rid i Zakarijas Musaui – ni sami u poslednje vreme nisu tražili kremu sa zaštitnim faktorom. Kažnjenici su dvadeset tri sata dnevno bili zatvoreni u zvučno izolovane betonske ćelije dva sa tri i po metra, potpuno odvojeni od svih ostalih, osim advokata i stražara zaduženih za vrhunsku bezbednost. Izolovanost u florenskom zatvoru poređena je s „umiranjem iz dana u dan“.

Čak je i Kajl Kreg priznao da je bekstvo iz Florensa obehrabrujući izazov, možda i nemoguć. U stvari, nijedan zatvorenik nije uspeo da pobegne, pa čak nije bio ni blizu

toga. No čovek može da se nada, može da sanja, da kuje zavere i vežba domišljatost. Čovek svakako može da *plani-
ra* osvetu.

Na njegov slučaj je tada podneta žalba, pa ga je advokat iz Denvera Mejson Vejnrajt posećivao jednom nedeljno. Tog dana je, kao i uvek, stigao tačno u četiri posle podne.

Mejson Vejnrajt je nosio dugačak srebrnastosed konjski rep, izgrebane crne kaubojske čizme i kaubojski šešir veselo zabačen na glavi. Na sebi je imao jaknu od jelenske kože, kaiš od zmijske kože i velike naočare s rožnatim ramom zbog kojih je izgledao kao prilično učen pevač kantri i vestern muzike ili, ako hoćete, profesor koledža koji voli kantri i vestern muziku. Delovao je neobično za jednog advokata, ali Kajl Kreg je bio poznat po genijalnosti, tako da izbor Vejnrajta i nije ozbiljno dovođen u pitanje.

Kreg se zagrlio sa svojim zastupnikom kad je ovaj stigao. Kao i obično, šapnuo mu je u uho: „U ovoj prostoriji nije dozvoljeno snimanje? To pravilo je još na snazi? Sigurni ste, gospodine Vejnrajte?“

„Nema video-kamere“, odgovorio je Vejnrajt. „Čak i u ovoj paklenoj rupi omogućena je diskrecija između advokata i klijenta. Žao mi je što ne mogu više da učinim za tebe. Iskreno se izvinjavam. Znaš šta mislim o tome.“

„Ne sumnjam u tvoju odanost, Mejstone.“

Posle zagrljaja, Kreg i advokat su seli jedan naspram drugog za sivi metalni konferencijski sto, pričvršćen zavrtanjima za betonski pod, kao što su pričvršćene i stolice.

Kajl je advokatu postavio osam određenih pitanja, uvek istih, ponavljanih iz susreta u susret. Izgovorio ih je brzo, ne ostavljajući vremena za odgovore, dok je njegov zastupnik sedeo učtivo ćuteći.

„Onaj Truman Kapote, veliki tešitelj zatvorenika zbog masovnih ubistava, jednom je rekao kako se plaši samo dve

stvari. Pa koja je od njih gora, izdaja ili napuštanje?“, počeo je Kajl Kreg, te odmah prešao na drugo pitanje.

„Zbog čega si se prvi put stegao da ne zaplačeš i koliko si imao godina kad se to dogodilo?“

A onda: „Reci mi, pravni savetniče: koliko u prosequ treba davljeniku da izgubi svest?“

„Evo nečeg što me zanima – gde ima više ubistava, napolju ili u zatvorenom prostoru?“

„Zbog čega se smejanje na sahrani smatra neprihvatljivim ponašanjem, a plakanje na svadbi ne?“

„Čuje li se zvuk pljeskanja ako na jednom dlanu uopšte nema mesa?“

„Na koliko načina može da se odere mačka ako želiš da ostane živa tokom tog procesa?“

„Na kraju, da – kako napreduju moji bostonski *Red soksi*?“

Zatim je nastala tišina. Povremeno bi osuđeni zločinac upitao za još poneku pojedinost – recimo, dotadni podatak o *Red soksima* ili *Jenkijima*, koje je prezirao, ili o nekom zanimljivom ubici koji nije uhvaćen, a o kom ga je advokat obavestio.

Zatim su se zagrlili još jednom kad je Mejson Vejnrajt pošao.

Advokat je tad šapnuo uz Kajlov obraz: „Spremni su da krenu. Završili su s pripremama. U Vašingtonu će uskoro biti važnih dešavanja. Biće naplate. Očekujemo veliku publiku. *U tvoju čast.*“

Na to Kajl Kreg ništa nije rekao, već je sastavio kažiprste i snažno ih pritisnuo advokatu na čelo. Zaista vrlo snažno, uz izraz lica koji se odmah utisnuo Mejsonu Vejnrajtu u mozak.

Kažiprste je držao u obliku krsta.*

* Na engleskom *cross*, isto kao i prezime Aleksa Krosa. (Prim. prev.)